

העליונים, היין של התורה.
ואתם המאורות העליונים
שמאירים פנים, ומאורות. והם
שבעים השמות שבהם נקרא
הקדוש ברוך הוא.

בסוד וסתר האלפא ביתא,
שאותן עשרים ושנים אותיות,
יש בהם עשר עליונות - א"ב ג"ד
ה"ו ז"ח ט"י. ושתיים עשרה
אחרות, שמתהפכות לכמה
גונים, ומתגלגלות באותיות,
ולעולם לא משתנות. שהרי יינה
של התורה מכאן מתפרש, לא
שיוצא מהאותיות הללו, אלא
מהסתר שלהם.

משום שכל האותיות יוצאות
מתוך נקדה עליונה, טמירה
ונסתרת, הסוד והכלל של
התורה, ולא היו בו רשומים
אותיות, עד שנכנסו לתוך היכל
טמיר, ויצאו האותיות, והיו
לחות ונקפאו.

ואז נחקק השם הקדוש בסוד
האותיות, בתוך האותיות שבהם
נבראו שמים וארץ, השם החקוק
העליון בסוד של ארבעים ושנים
אותיות.

בין שעמדו האותיות על תקונן
והתקנים העולם, אז התפקנו
האותיות בשבעים ושנים שמות
שנקראו יין, שבעים השמות
שבהם נקרא הקדוש ברוך הוא.
ואלו הם יין.

וה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש.
לל"ה. אכ"א. כה"ת. הז"י. אל"ד.
לא"ו. הה"ע. יז"ל. מב"ה. הר"י.
הק"ם. לא"ו. כל"י. לו"ו. פה"ל.
נל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו. נת"ה.
הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י. או"ם.
לכ"ב. וש"ר. יח"ו. לה"ח. כו"ק.

נת"ה. הא"א. יר"ת. שא"ה. רי"י. או"ם. לכ"ב. וש"ר. יח"ו. לה"ח.

פנימאין נהירין כלהו ונצצי. ודא הוא מיין,
מאינון נהירין עילאין, יינא דאורייתא. ואינון
בוצינין עילאין דנהרין אנפין, ובוצינין. ואינון
שבעין שמהן דאתקרי בהו קודשא בריך הוא.

(דף 99 ע"א)

ברזא וסתר דאלפא ביתא, דאינון
כ"ב אתון, אית מנייהו עשר
עילאין, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י.
ותריסר אחרנין, דמתהפכין לכמה גוונין,
ומתגלגלין באתון, ולעולם לא משניין.
דהא יינא דאורייתא מהכא מתפרש.
לא דנפקא מאלין אתון, אלא מטמירו
דלהון.

בגין דאתון כולהו נפקו מגו נקודה עילאה,
טמירא וסתימא, רזא וכללא דאורייתא,
ולא הוו רשימין אתון ביה, עד דעלו
לגו היכלא טמירא, ונפקו אתון, ולחים
הוו, ואתקרישו.

וכדין אתגליף שמא קדישא ברזא דאתון.
בגו אתון דאתבריו בהו שמא
וארעא. שמא גליפא עילאה ברזא דארבעין
ותרין אתון.

בין דקיימו אתון על תיקונייהו, ואתקיים
עלמא. פדין אתתקנו אתון בשבעין
ותרין שמהן, דאיקרון יין, שבעין שמהן
דאתקרי קודשא בריך הוא. ואלין
אינון יין.

וה"ו. יל"י. סי"ט. על"ם. מה"ש. לל"ה.
אכ"א. כה"ת. הז"י. אל"ד. לא"ו.
הה"ע. יז"ל. מב"ה. הר"י. הק"ם. לא"ו.
כל"י. לו"ו. פה"ל. נל"ך. יי"י. מל"ה. חה"ו.